

Για τις κατευθύνσεις της ΚΟΕ

Για μια κομμουνιστική οργάνωση σαν την δική μας, είναι απαραίτητες ορισμένες, συλλογικά επεξεργασμένες και αποφασισμένες, γενικές κατευθύνσεις, που να στηρίζονται ουσιαστικά στις εκτιμήσεις για τις εξελίξεις καθώς και στην πραγματικότητα της οργάνωσής μας.

Είναι κατανοητό ότι οι κατευθύνσεις αυτές πρέπει να καλύπτουν μια, όχι μικρή περίοδο λίγων μηνών, αλλά να έχουν τη ματιά τους στραμμένη στο προσεχές μέλλον των 2-3 χρόνων. Αν προκύψουν σημαντικά και έκτακτα ζητήματα, μπορεί να συγκληθούν σώματα της οργάνωσης ώστε να τα αντιμετωπίσουν.

Επομένως οι κατευθύνσεις δεν είναι ούτε τυφλοσούρτης, ούτε πρόγραμμα δράσης της οργάνωσης. Γι' αυτό πρέπει να στηρίζονται στις εκτιμήσεις που έχουμε σήμερα για τα πράγματα και προς τα πού θέλουμε να κατευθυνθούμε ως οργάνωση, ακόμα και το πώς θα τα καταφέρουμε. Η υλοποίηση των κατευθύνσεων είναι υπόθεση ολόκληρης της οργάνωσης και της συλλογικής της υπόστασης.

Το κείμενο αυτό δεν μπορεί να υποκαταστήσει αναγκαίες επεξεργασίες και τοποθετήσεις που πρέπει να γίνουν από τους τομείς και τα όργανα της οργάνωσης στη βάση των γενικών κατευθύνσεων του 3^{ου} συνεδρίου. Τέλος, οι κατευθύνσεις πρέπει να είναι ρεαλιστικές και όχι να απεικονίζουν τα γενικά καθήκοντα μιας κομμουνιστικής οργάνωσης.

Οι κατευθύνσεις της ΚΟΕ για το επόμενο διάστημα πρέπει να εστιαστούν σε δύο βασικά αλληλεξαρτώμενα πεδία, γιατί από την ανταπόκριση σε αυτά τα δύο κρίνεται η ίδια η ύπαρξη και εξέλιξη της ΚΟΕ. Ανταπόκριση στα καθήκοντα της υποκειμενικής διαμόρφωσης και ανασυγκρότησης της ΚΟΕ και ανταπόκριση, στη βάση της πολιτικής της ΚΟΕ, σε μια σύνθετη, ρευστή, πρωτόγνωρη πραγματικότητα κρίσης, ανακατατάξεων, ριζοσπαστισμού, κινημάτων, εξεγέρσεων, νέων μορφωμάτων, καθυστερήσεων του κομμουνιστικού κινήματος, ανάδυσης νέων παγκόσμιων γεωπολιτικών κέντρων και νέων αντιθέσεων. Πολλές φορές κυριαρχεί μια καταθλιπτική εικόνα από την μεγάλη ήττα των λαών που σημειώθηκε στο τελευταίο τέταρτο του 20ού αιώνα. Παρόλα αυτά, σήμερα, πέρα από την παγκόσμια κρίση και τον καταστροφισμό του κεφαλαίου αναδύεται ένας πολυπολικός κόσμος ενώ η αναζήτηση και οι νέες μορφές αντίστασης παγκοσμίως είναι σε άνοδο, οι λαοί κάνουν αγώνες χειραφέτησης, μια νέα συνείδηση γεννιέται σε περιοχές του κόσμου. Στην Ελλάδα μπορεί να έχουμε ένα ειδικό καθεστώς κατοχής και χούντας αλλά έχουμε και μετατοπίσεις στην κοινωνική συνείδηση και άνοδο του λαϊκού μαζικού κινήματος.

Σε αυτό το περιβάλλον καλούμαστε να δράσουμε την επόμενη περίοδο και χρειαζόμαστε γενικές κατευθύνσεις.

Οι κατευθύνσεις της ΚΟΕ στην συνέχεια θα χωριστούν σε δύο κεφάλαια. Το πρώτο αφορά κατευθύνσεις για την υποκειμενική διαμόρφωση της ΚΟΕ και το δεύτερο την πολιτική της ΚΟΕ.

Κεφάλαιο πρώτο: Για την υποκειμενική διαμόρφωση της ΚΟΕ

Στις παρούσες συνθήκες, τρία είναι τα στοιχεία που μπορούν να συνθέσουν την υποκειμενική διαμόρφωση της ΚΟΕ σύμφωνα με τις ανάγκες που προκύπτουν από τις εκτιμήσεις για τον απολογισμό: Μαζική, συγκροτημένη, πολιτικοποιημένη. Χρειαζόμαστε μια ΚΟΕ, μαζική – συγκροτημένη – πολιτικοποιημένη. Και αυτά με την εξής έννοια – σημασία – κατεύθυνση: Πρόκειται για τρεις όρους που η κατάκτησή τους μας δίνει μεγαλύτερη δύναμη, ανθεκτικότητα προς την κατεύθυνση μιας σύγχρονης κομμουνιστικής οργάνωσης και ιδιαίτερα μέσα στις δύσκολες, τραχιές και πρωτόγνωρες καταστάσεις που θα δημιουργήσει η κρίση και τα νέα γεωπολιτικά δεδομένα. Η κατάκτησή τους μας καθιστά πιο ικανούς να παλέψουμε για την δημιουργία του παλλαϊκού μετώπου, τον ξεσηκωμό του λαού, για την πολιτική οικονομική και κοινωνική διέξοδο για τη μεταπολίτευση του λαού. Οι διαφορετικές κλίμακες μιας οργάνωσης δημιουργούν διαφορετικά καθήκοντα και στόχους. Τα τρία αυτά στοιχεία και η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη επίτευξή τους, απαιτούν μια ορισμένη πολιτική για να μπορέσουμε να τα κατακτήσουμε και δημιουργούν άλλους όρους στην ανάπτυξή μας.

Μαζική ΚΟΕ σημαίνει:

A. Να μαζικοποιήσει τις γραμμές της

Να δυναμώσουμε σε όλους τους τομείς. Να κερδίσουμε το χαμένο έδαφος. Να αξιοποιήσουμε όλες τις δυνάμεις που είναι μαζί μας, δίπλα μας και συνεργαζόμαστε σε διάφορα επίπεδα. Αν η ΚΟΕ έχει μαζική γραμμή μπορεί να έχει και ανάπτυξη. Μαζικοποίηση με αγωνιστικά στοιχεία. Μαζικοποίηση με βάση τη δουλειά μας και τη στάση μας, από κάθε μέλος της ΚΟΕ.

B. Να αποκτήσει μαζική αντίληψη

1. Κατ' αρχάς ο στελεχειακός κορμός να αντιληφθεί πως η μαζική αντίληψη είναι ένα βασικό ποιοτικό στοιχείο που πρέπει να κατακτηθεί σε όλα τα επίπεδα. Να αναλάβει τις ευθύνες που του αντιστοιχούν για την μαζική αντίληψη και παρουσία της ΚΟΕ.
2. Επαναπροσδιορισμός στο τι είναι πολιτικοποιημένη μαζική αντίληψη σε αντίθεση με τον υπαρκτό ακτιβισμό. Συνήθως ο υπαρκτός ακτιβισμός δεν συνιστά μαζική αντίληψη. Η μαζική αντίληψη σχετίζεται με: α) την προσπάθεια συνεχούς ενεργητικής εμπλοκής με τις λαϊκές μάζες και τα προβλήματά τους, β) την προσπάθεια στήριξης τους και ανάπτυξης μαζικών κινήσεων, κινητοποιήσεων, αγώνων για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων, γ) την προβολή της μαζικής γραμμής, αναβαθμισμένης με συμπεράσματα από την καθημερινή αγωνιστική πείρα των μαζών, δ) την καθιέρωση της αντίληψης ότι η οργάνωση και τα μέλη και στελέχη της, είναι μόνιμοι προωθητές μιας αγωνιστικής αντίληψης απέναντι στη ζωή και τα προβλήματα.

Γ. Να έχει και να προβάλλει μια μαζική γραμμή

Η ΚΟΕ πρέπει να διακρίνεται από την ύπαρξη και διάδοση μιας μαζικής γραμμής. Αυτό σημαίνει:

1. Επεξεργασία της κεντρικής γενικής γραμμής με μαζικούς όρους.
2. Η παρουσία της οργάνωσης στους μαζικούς χώρους γίνεται με βάση την αντίστοιχη γραμμή για τον κάθε χώρο.
3. Να αναζωογονηθεί η ιδεολογική αντιπαράθεση στη βάση των βασικών ζητημάτων που θέτει η προώθηση της πολιτικής μαζικής γραμμής.

Συγκροτημένη ΚΟΕ σημαίνει:

A. Δομή

1. Εγκατάλειψη ενός μοντέλου (συγκεντρωτικού, ιεραρχικού) που έχει πιάσει τα όριά του. Δομές πιο λειτουργικές, πιο δημοκρατικές. Δομές αποφορτισμένες από ακαμψία και ιεραρχικότητα.
2. Δομές περιοριστικές του ανεξέλεγκτου των στελεχών.
3. Μετατόπιση κέντρου βάρους προς τα μέλη.

B. Λειτουργία

1. Τα ως άνω στη λειτουργική τους διάσταση: Οργάνωση ανοικτή στα μέλη της.
2. Εκλογιμότητα – δημοκρατία – έλεγχος παντού.
3. Αποδυνάμωση της ιεραρχικότητας και του αυταρχισμού. Κατάκτηση της συλλογικότητας και πνεύμα συνεργασίας για όλα.
4. Πολιτικοποίηση πρακτικών. Αντιμετώπιση του διεκπεραιωτισμού και του πρακτικισμού.
5. Κατά τακτά χρονικά διαστήματα να υπάρχουν απολογιστικές εκθέσεις όλων των οργάνων ώστε να μπορεί να ασκηθεί έλεγχος στη δράση τους.
6. Συνέχιση με κάποιο τρόπο των προσπαθειών να υπάρχει οργανωμένος εσωτερικός διάλογος και ενημέρωση μαζί με την κυκλοφορία κειμένων και εργασιών πολιτικού και ιδεολογικού ενδιαφέροντος (πολιτικό και θεωρητικό βήμα διαλόγου και περιοδικής ηλεκτρονικής έκδοσης).
7. Μέλη και Οργανώσεις Βάσης: Να υπάρχει λειτουργικότητα και η αίσθηση της οικονομίας για τις διαδικασίες. Οι ΟΒ και τα μέλη να έχουν προσανατολισμό στη δουλειά τους και αποφασιστικότητα στο ρόλο τους.
8. Σχετικά με τα στελέχη: Άρνηση λογικής εντεταλμένου «υπερυπεύθυνου». Συνειδητοποίηση του λειτουργικού τους ρόλου. Καταπολέμηση του πρακτικισμού, του εμπειρισμού και του συγκεντρωτισμού. Να υπάρξει μεγαλύτερη ενότητα σε στόχους και ιεραρχήσεις.
9. Συζήτηση παντού. Χωρίς το κλίμα κουτσομπολιού και μικρότητας.

10. Όλα τα όργανα της ΚΟΕ πρέπει να εκλέγονται μέσα από μυστική ψηφοφορία. Ακόμα κι αν χρειαστεί να συμπληρωθεί μια θέση σε οποιοδήποτε όργανο για οποιοδήποτε λόγο, αυτό γίνεται με ψηφοφορία του σώματος από το οποίο εκλέχθηκαν και τα υπόλοιπα μέλη του οργάνου.
11. Δεν επιτρέπονται οι διορισμοί σε όργανα (κοππάσιες) παρά μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, περιπτώσεις που δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά. Για αυτές τις εξαιρέσεις πρέπει οπωσδήποτε να γίνεται απολογισμός στο επόμενο συνέδριο.
12. Το ΚΟ της ΚΟΕ αποτελείται από 25 τακτικά μέλη που εκλέγονται από το Συνέδριο. Συμπληρώνεται από 10 ακόμα μέλη που εκλέγονται άμεσα από τις οργανώσεις, 1 από κάθε μια από τις 10 μεγαλύτερες οργανώσεις της ΚΟΕ. Αυτά τα μέλη παίρνουν κανονικά μέρος στις διαδικασίες του οργάνου, θεωρούνται κανονικά μέλη του ΚΟ, είναι όμως ανακλητά από τις οργανώσεις τους και οφείλουν να μεταφέρουν τις απόψεις, τον παλμό, το κλίμα των οργανώσεων της ΚΟΕ. Αναπληρωματικά μέλη του ΚΟ είναι όσοι σύντροφοι ήταν στη λίστα και δεν εκλέχτηκαν, με σειρά ψήφων. Δεν παίρνουν μέρος στο καθοδηγητικό όργανο παρά μόνο εφόσον κάποιο μέλος του ΚΟ σταματήσει για οποιοδήποτε λόγο να συμμετέχει σε αυτό οπότε και αναπληρώνεται.

Το ΚΟ αποτελεί εργαζόμενο σώμα της οργάνωσης. Συγκροτεί επιτροπές για την διαχείριση και αντιμετώπιση όλων των ζητημάτων που προκύπτουν. Η βασική επιτροπή του ΚΟ είναι η γραμματεία (που εκλέγεται από το ΚΟ) με καθήκοντα: α) την προετοιμασία των συνεδριάσεων του ΚΟ με τρόπο ώστε να αυξάνεται η συμμετοχή στις εισηγήσεις και στη συζήτηση, β) την παρακολούθηση και τον έλεγχο της εφαρμογής των αποφάσεων του ΚΟ σε συνεργασία με τα κλιμάκια και τις επιτροπές του, γ) να αποφασίζει για επείγοντα και έκτακτα ζητήματα στα πλαίσια των κατευθύνσεων του ΚΟ, δ) να συντονίζει όλη την τρέχουσα δουλειά της οργάνωσης σε καθημερινή βάση.

Η γραμματεία κάνει απολογισμό για τη δράση της σε κάθε συνεδρίαση του ΚΟ. Οι συνεδριάσεις της είναι ανοιχτές για παρακολούθηση από όλα τα μέλη του ΚΟ.

Οι υπόλοιπες επιτροπές συγκροτούνται αφού συζητηθούν στα πλαίσια του ΚΟ και υπάρξουν πολιτικές της ΚΟΕ για το αντικείμενο και το περιεχόμενό τους. Σε αυτές μπορούν να μετέχουν και μέλη άλλων οργάνων, ή μέλη της οργάνωσης.

Τα μέλη του ΚΟ, καθώς και όλα τα στελέχη, μπορούν να ανακληθούν για σοβαρούς λόγους (μη εφαρμογή των αποφάσεων ή συμπεριφορά και στάση που εκθέτει την οργάνωση) με πρόταση του οργάνου στο οποίο συμμετέχουν και έγκριση αυτών οι οποίοι τους εξέλεξαν (για τα μέλη του ΚΟ εγκρίνει η βάση της οργάνωσης).

Πολιτικοποιημένη ΚΟΕ σημαίνει:

1. Να κατανοηθεί σε βάθος η πολιτική της ΚΟΕ. Να προαχθεί περαιτέρω. Να αναπαραχθεί, να διαχυθεί ή / και ειδικευτεί σε όλους τους χώρους που υπάρχουμε. Να γίνει συνήθεια και φυσιολογική στάση το «Να γνωρίσουμε, για να μπορέσουμε».

2. Θα προχωράμε, αφενός κάνοντας αλλαγές στη νοοτροπία, στο στυλ και τη συνείδηση, αφετέρου δίνοντας μεγάλη σημασία και στη θέσμιση των διαδικασιών που κατοχυρώνουν αυτές τις αλλαγές.
  3. Θα αντιμετωπίσουμε όλα τα προβλήματα (οικοδόμησης, ανάπτυξης, παρέμβασης ή ακόμα και κρίσης) **μέσα από πολιτικές** (πχ πολιτική για την μαζικοποίηση, πολιτική για τις διεθνείς σχέσεις, πολιτική για το οργανωτικό, πολιτική για το εργατικό, πολιτική για τη συνοικιακή δουλειά, πολιτική για την νεολαία κοκ). Χρειάζεται να υπάρχει επίγνωση των σύνθετων προϋποθέσεων παντού: αυτό σημαίνει πολιτική. Να μάθουμε πως «κάνω πολιτική» σημαίνει παίρνω υπόψη μου, έχω επίγνωση των σύνθετων προϋποθέσεων για το προχώρημα κάθε ζητήματος και μέσα από αυτές τις προϋποθέσεις ορίζω μια στάση και στόχους.
  4. Βάθεμα της διαδικασίας ανασυγκρότησης και επιτάχυνση όσων πλευρών της έχουν μείνει πίσω ή όσων είναι υπεραναγκαίεις μετά τις πρόσφατες εξελίξεις στην οργάνωση.
  5. Η ενοποίηση της οργάνωσης είναι ένα διαρκές αιτούμενο. Ενοποίηση των μελών της γύρω από την γραμμή. Ενοποίηση κάθε τομέα με την οργάνωση, ενοποίηση της καθοδήγησης με την βάση, ενοποίηση του στελεχικού δυναμικού με τα μέλη. Ενοποίηση του κέντρου με όλα τα τμήματα και μέρη της οργάνωσης. Αλλά και ατομικότητα με ευθύνες και αλληλόχρεη πρωτοβουλία.
  6. Κατάκτηση μεθόδων και πείρας. Διαρκείς πολιτικές ενάντια στον υποκειμενισμό μας, τον ατομικό αλλά και το συλλογικό.
- Όλα τα παραπάνω οφείλουν να εμποτίζονται, να αναπαράγουν, να εκκρίνουν, αλλά και να υπηρετούν μια ιδεολογία και έναν προσανατολισμό που να οδηγεί στην ποιοτική ενδυνάμωση και τη χειραφέτηση της συλλογικότητας που στρατεύεται στο δρόμο του κομμουνισμού, τη χειραφέτηση του ατόμου που επιλέγει το δρόμο του συλλογικού αγώνα.
  - Θα μπορούσε να γίνει μια συζήτηση κι επεξεργασία για το ταυτοτικό ζήτημα της ΚΟΕ, δηλαδή για το τι κρατάμε και τι όχι από το παρελθόν, ποια στοιχεία διακρίνουν την ΚΟΕ σαν συλλογικότητα αγωνιζόμενων ανθρώπων με στόχο τον κομμουνισμό, τι ελλείψεις έχει, τι στραβά κουβαλά κλπ. Η συζήτηση αυτή δεν πρέπει να μας φοβίζει και χρειάζεται να γίνει με τρόπο ώστε να μπορεί να πει ο καθένας την γνώμη του.
- Πρόταση: Συνδιάσκεψη της ΚΟΕ μέσα σε 1 χρόνο για το τι οργάνωση θέλουμε.
- Η κοινωνική σύνθεση της ΚΟΕ δεν αντιστοιχίζεται με το ιδεολογικό και πολιτικό της όραμα. Δεν είναι εργατική οργάνωση. Πρόκειται για μια δομική αδυναμία της ΚΟΕ που πρέπει να αντιμετωπιστεί. Από αυτήν την αδυναμία, απορρέουν σημαντικά καθήκοντα προς αντιμετώπιση. Να δοθεί βάρος στην απαιτούμενη λαϊκότητα της οργάνωσης, στο να μπορούν εργάτες και εργαζόμενοι να την αισθάνονται σαν δικιά τους οργάνωση. Να δοθεί ιδιαίτερο βάρος στην ιδεολογική δουλειά, στην προσπάθεια δημιουργίας κριτηρίων και στην αγωνιστική διαπαιδαγώγηση. Επίσης

χρειάζεται να οικοδομηθούν όροι λειτουργίας της οργάνωσης, κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες της ταξικής πάλης.

Κεφάλαιο δεύτερο: για την πολιτική της ΚΟΕ

Χωρίζουμε το κεφάλαιο αυτό σε 5 διακριτά σημεία μαζικής κατεύθυνσης που στο σύνολό τους προσδίνουν στην ΚΟΕ μια συγκεκριμένη πολιτική ταυτότητα. Να γίνει ξανά η υπενθύμιση ότι μιλάμε για κατευθύνσεις και όχι για αναλύσεις. Πρόκειται για σημεία ιδεολογικοπολιτικής κατεύθυνσης και πολιτικού προσανατολισμού που αφορούν το μεγαλύτερο δυνατό εύρος παρέμβασης της ΚΟΕ και παρατίθενται με σειρά προτεραιότητας, με βάση ποιο θεωρούμε περισσότερο επείγον και κρίσιμο σήμερα.

Τα 5 σημεία είναι τα ακόλουθα:

1. Πολιτική Οικονομική Κοινωνική Διέξοδος της χώρας / Επεξεργασία της πολιτικής γραμμής
2. Αριστερά - Λαϊκό κίνημα - Ριζοσπαστισμός
3. Αγώνες - Κινήματα - Εφημερίδα
4. Παγκόσμιο Κίνημα
5. Παγκόσμιο Κομμουνιστικό Κίνημα

Πολιτική Οικονομική Κοινωνική Διέξοδος της χώρας / Επεξεργασία της πολιτικής γραμμής

1. Παλεύουμε για την ΠΟΚΔΧ και την Μεταπολίτευση του λαού: Πρόκειται για μια μεταβατική κατάσταση που αφορά το γκρέμισμα του υπάρχοντος πολιτικού συστήματος. Η μεταπολίτευση του λαού έχει στην ημερήσια διάταξη τον παράγοντα λαό που παλεύει για κοινωνική δικαιοσύνη, δημοκρατία, δουλειά. Η οργάνωση του λαού και ο λαϊκός ξεσηκωμός φέρνουν πιο κοντά το στόχο, την κατάσταση της μεταπολίτευσης του λαού. Οφείλουμε να κατακτήσουμε μια διαλεκτική που υπάρχει ανάμεσα στις καταστάσεις λαϊκός ξεσηκωμός, εξέγερση, μέτωπο, μεταπολίτευση του λαού, καθεστωτικές φάσεις. Όλα αυτά βρίσκονται, στην κυριολεξία, στην ημερήσια διάταξη, από την στιγμή που έχει επιβληθεί μια νέα κατοχική κατάσταση στην χώρα μας και η χρεοκοπία – κρίση έχει τροφοδοτήσει πολλές διεργασίες και διαδικασίες. Το τι είναι δυνατό, το τι είναι μπορετό και το τι όχι, όλα τροποποιούνται σε εκθετικό βαθμό. Δεν ξέρουμε ποιο από όλα (μέτωπο, εξέγερση, ξεσηκωμός κλπ) θα προηγηθεί. Δεν βάζουμε το ένα ως προϋπόθεση για το άλλο, έχοντας δεδομένο το χαρακτήρα του μαζικού λαϊκού κινήματος, το βαθμό οργάνωσης του λαού, τον βαθμό συνείδησής του.

2. Η γραμμή της «πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής διεξόδου της χώρας» δεν αποτελεί μια εκδοχή της «λαϊκής δημοκρατίας», ούτε κάτι αντίστοιχο με τη «νέα δημοκρατία» του Μάο Τσε Τουνγκ. Αποτελεί μια μεταβατική κατάσταση με πολλά σημάδια πρωτότυπων καταστάσεων και ρήξεων με κυρίαρχες πολιτικές και

συγκεκριμένες επιδιώξεις του ιμπεριαλισμού και του αστισμού. Άρα όταν την συμπυκνώνουμε στο σύνθημα της «μεταπολίτευσης του λαού», αυτό να το θυμόμαστε και να μην την αντικρίζουμε σαν ένα διακριτό στάδιο, αλλά σαν μια κατάσταση μεταβατικής περαστικής ισορροπίας, μια νέα καταγραφή συσχετισμού δυνάμεων, μια στιγμή - διαδικασία [αντιφατικά αλλά πραγματικά ταυτόχρονα] στη διαμόρφωση ενός κοινωνικού μπλοκ αλλαγής και ανατροπής καταστάσεων.

3. Είναι αναγκαίο το αμέσως επόμενο διάστημα η γραμμή μας, για το πολιτικό επίπεδο, να αποκτήσει μεγαλύτερη κρουστικότητα, ειδικά απέναντι, και συνολικά, στο πολιτικό σύστημα. Ο λαός είναι πιο προχωρημένος από το πολιτικό στοιχείο, εκδηλώνεται σαφώς πιο αντισυστημικά και ουσιαστικά, εναντιώνεται με τη μούντζα και το γιουχάισμα, με το «κλέφτες», «προδότες», ενώ το πολιτικό στοιχείο κάνει «πολιτισμένη», «κόσμια» αντιπολίτευση και παίρνει αποστάσεις από την πληβειακή έκφραση του λαού. Ανάμεσα στα δύο αυτά «άκρα» μπορεί να υπάρξει μια πιο κρουστική πολιτική αντιπαλότητα προς το πολιτικό σύστημα και τις παραφυάδες του (κόμματα, θεσμοί παρωδίας, διαπλοκή, ΜΜΕ, δικαστική εξουσία, τρόικα, επιτροπεία κλπ). Ο λαϊκός ξεσηκωμός για να φύγουν όλοι, για να απαλλαγεί ο τόπος από την γάγγραινα του σάπιου πολιτικού συστήματος είναι βασικό στοιχείο της πολιτικής μαζών που έχουμε για όλη αυτήν την περίοδο. Η πορεία προς τον λαϊκό ξεσηκωμό ή τις διεργασίες που θα οδηγήσουν στην μεταπολίτευση του λαού, καταλήγουν στην ανατροπή και σύγκρουση με την κεντρική εξουσία, αλλά στην πορεία συμπεριλαμβάνουν το μπλοκάρισμα του συστήματος, την κατάκτηση λαϊκών εξουσιών σε μικροκλίμακα, τον εξαναγκασμό της αντίδρασης σε άμεσες πολιτικές και οικονομικές αλλαγές, μικρούς και μεγάλους αγώνες κλπ. Χρειάζεται πολιτική προετοιμασία και συμβολή στην οργάνωση του λαού. Πολιτικοποίηση του συνδικαλισμού, πολιτική ενοποίηση καταστάσεων και κινήσεων, προβολή του στόχου της ανατροπής, εμπλοκή σε όλα.

4. Για την οικονομική διέξοδο πρέπει να γίνει σημαντική δουλειά έστω και με «πραγματιστικούς» όρους. Πέρα από τα δημόσια οικονομικά και την νομισματική πολιτική, πρέπει να γίνει μια στροφή προς την παραγωγή και τους παραγωγικούς τομείς και να τεκμηριωθεί στη βάση αυτή η δυνατότητα αυτόνομης πορείας της χώρας. Πέρα από το ότι δεν έχει γίνει τίποτα σε αυτήν την κατεύθυνση, πέρα από το γεγονός ότι η γνώση υπάρχει και είναι κατατεμαχισμένη και περιφραγμένη μέσα στα δόκανα του κράτους, του συνδικαλισμού, του επιστημονικού δυναμικού αλλά και στους επιμέρους οργανωτές της παραγωγής σε κάθε κλάδο (αυτοί γνωρίζουν πολλά και για το τι γίνεται και για το πώς γίνεται και για το τι θα μπορούσε να γίνει σαν εναλλακτική λύση κλπ), επιπλέον, μέχρι σήμερα, κανένας δεν διατίθεται να συλλέξει, αξιοποιήσει και μετατρέψει σε ιδέες και δύναμη αυτή την γνώση. Κι όμως μέσα από αυτήν την έρευνα, τη θέση και την προτεραιότητα που έχει, ανοίγεται δρόμος για έκφραση και ανάδειξη προβλημάτων, επιλογών και δυνατοτήτων που στο σύνολό τους καθιστούν άχρηστη την μεγαλοαστική τάξη στην χώρα.

Η οικονομική διέξοδος δεν προϋποθέτει προφανώς το σοσιαλισμό, είναι πρόπλασμα μιας άλλης οργάνωσης της οικονομίας και της κοινωνίας. Δεν μπορούμε να προδιαγράψουμε και να σχεδιάσουμε αλλά υπάρχουν πράγματα που μπορούν να γίνουν από την ΚΟΕ ή με την συμβολή της ΚΟΕ (συνεργασίες και επαφές με

επιστήμονες, παραγωγούς κλπ): Για παράδειγμα: Προτάσεις σχετικά με το φορολογικό και τη νομισματική πολιτική, σχετικά με τον κεντρικό έλεγχο της παραγωγής σε ένα πρότυπο αποκεντρωποιητικό μοντέλο. Μελέτες σχετικά με τις πρώτες ύλες. Μελέτες για την αγροτική παραγωγή σε σχέση με την αυτάρκεια, το περιβάλλον, τις μεθόδους. Μελέτη και προβολή προσπαθειών, παλιότερων και νέων, σε συνεταιριστικό επίπεδο στον αγροτικό τομέα και γενικά άλλων μοντέλων παραγωγής με, διαφορετικές από τις κυρίαρχες, σχέσεις παραγωγής. Πιθανοί πειραματισμοί κ.ά.

Ποιοτικό στοιχείο για την τοποθέτησή μας είναι ο ρόλος και η σχέση του λαϊκού παράγοντα με την παραγωγική ανασυγκρότηση. Δεν υπάρχει «παραγωγή για την παραγωγή» (κέρδος και κινηγητό κέρδους, δηλαδή σύγχρονος καπιταλισμός), αλλά παραγωγή που σε γενικές γραμμές απαντά σε ανάγκες και απαιτεί την συνειδητή συμμετοχή των μαζών και άρα την σταδιακή αλλαγή των παραγωγικών σχέσεων. Με μαρξιστικούς όρους, αυτό σημαίνει ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων και απελευθέρωση της εργασίας από την τυπική και πραγματική υπαγωγή στο κεφάλαιο.

Ο παραγωγός δεν είναι απλά ένας συντελεστής της παραγωγής και ένα υποζύγιο αλλά παίρνει το ρόλο που του αναλογεί στη διαδικασία της παραγωγής. Να έχει λόγο και να παρεμβαίνει, να τροποποιεί και να επαναστατικοποιεί μεθόδους και σχέσεις, για να απελευθερώνεται χρόνος για την κοινωνία και τον εαυτό του.

Η παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας αποτελεί ένα πεδίο άσκησης πολιτικής και δράσης τέτοιο που ανοίγει δρόμους σε συνολικότερες μεταβολές στην κοινωνία. Ξεκινά από το σήμερα και ορίζει μια μετάβαση προς ένα άλλο οικονομικό μοντέλο και πρότυπο που απαιτεί πολλούς μετασχηματισμούς και αλλαγές σε όλα τα πεδία. Έτσι ανοίγει ο δρόμος σε μια στρατηγική για το σοσιαλισμό στον 21^ο αιώνα. Όλα αυτά σημαίνουν ότι, από σήμερα, δεν είμαστε αδιάφοροι για την πορεία της οικονομίας αφού μια ωραία πρωία θα έχουμε την «λαϊκή οικονομία, σε μια λαϊκή εξουσία» (ΚΚΕ) ή μια «αντικαπιταλιστική ανατροπή» (εξωκοινοβουλευτικός χώρος) και έχει ο Θεός...

5. Κοινωνική διέξοδος. Απαιτεί την κοινωνική αναμόρφωση ή αλλιώς την αλλαγή του κοινωνικού μοντέλου - προτύπου του ανθρώπου. Την αλλαγή της γενικής εικόνας του νεοέλληνα. Από τον κόσμο του ιδιωτικού, απομονωμένου, ιδιοτελή, εγωιστικού ανθρώπου με όλα τα χούγια του μικρομεσαίου, μικροαστικού περιβάλλοντος, σε άλλα δημόσια πρότυπα που να προωθούν τη συλλογικότητα, την ελευθερία, την υπευθυνότητα, τη γνώμη και το λόγο για το τι πρέπει να γίνει και τη συμμετοχή σε αυτό που πρέπει να γίνει. Στην κατεύθυνση της υπεράσπισης της κοινωνίας, την επίλυση από τον λαό – ενεργητική συμμετοχή - του κοινωνικού προβλήματος (πχ αλληλεγγύη, συλλογική οργάνωση για αντιμετώπιση αναγκών – υπεράσπιση και ανάπτυξης κοινωνικού ιστού και δικτύων κλπ). Να κουβεντιάσουμε γύρω από αυτά.

6. Η προβολή αυτής της γραμμής (πολιτική, οικονομική, κοινωνική διέξοδος της χώρας) παντού και σε κάθε ευκαιρία, ο εμπλουτισμός της και η ανάδειξη αρμών που την καθιστούν μάχιμη, είναι μόνιμο καθήκον. Η ΚΟΕ πρέπει να ξεχωρίσει στο πολιτικό στερέωμα από την προώθηση αυτής της γραμμής και από την επεξεργασία της. Και κεντρικά για ολόκληρη τη χώρα αλλά και για κάθε ξεχωριστό κοινωνικό χώρο ή τομέα της οικονομίας, της πολιτικής, της κοινωνικής ζωής.

7. Υπάρχει απειλή γύρω από τα εθνικά ζητήματα. Γύρω από αυτό έχουμε άμεση ανάγκη για κατευθύνσεις και γραμμή. Γιατί θα έρθουν στην επιφάνεια τέτοια ζητήματα. Τα εθνικά ζητήματα δεν χαρίζονται στην ακροδεξιά. Είναι σημείο αντιπαράθεσης και σύγκρουσης με το δοσίλογο πολιτικό σύστημα. Η εθνική αξιοπρέπεια είναι ζητούμενο για έναν ολόκληρο λαό.

Αριστερά - Λαϊκό κίνημα - Ριζοσπαστισμός

Πολιτευτήκαμε για χρόνια με την γραμμή της **ενότητας της αριστεράς** για να αλλάξουν τα πράγματα.

Πρώτο, το στοιχείο της ενότητας παραμένει σαν δείκτης της υποκειμενικής ποιότητας της αριστεράς, στο σύνολό της. Το πώς στέκονται όλοι, όχι στα λόγια αλλά στην πράξη, απέναντι σε αυτό το ζήτημα, είναι ένας καθρέφτης της συνολικής κατάστασης της αριστεράς.

Δεύτερο, η ενότητα της αριστεράς, ο αριστερός πόλος ήταν ένα από τα κλειδιά που άνοιγαν το δρόμο για να τεθεί με σοβαρούς όρους η ενότητα γύρω από στόχους, κινήματα, πολιτικές, ως στοιχείο ποιότητας της Αριστεράς.

Τρίτο, η γραμμή της ενότητας της αριστεράς, ανταποκρινόταν στις τότε διαθέσεις του κόσμου.

Πρέπει να συνεχίσουμε να προβάλλουμε αυτό το «κλειδί» και στις σημερινές συνθήκες, και να δείχνουμε πως δεν είναι πρόβλημα που αφορά απλά προσωπικά χούγια και καπρίτσια, αλλά βαθύτερες υλικές προϋποθέσεις και αντιλήψεις, υπαρκτές στις κορυφές της σημερινής αριστεράς. Υλικές προϋποθέσεις και αντιλήψεις που εκφράζονται ως πολιτική γραμμή άρνησης της ενότητας, του μετώπου, των ρήξεων, του αντισυστημισμού. Αυτή η άρνηση γίνεται σε διαφορετικούς βαθμούς και ανισόμετρα από χώρο σε χώρο. Αλλιώς συμπεριφέρεται το ΚΚΕ, αλλιώς ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλιώς η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Όμως πρέπει να μας διακρίνουν δύο κεντρικές εκτιμήσεις:

1. Η πολιτική αριστερά πρέπει να προωθήσει δύο μεγάλες ενότητες: Να ενωθεί με την κοινωνική της βάση και να ενωθεί με το λαό, το λαϊκό κίνημα. Πιθανά οι ηγεσίες με τις αντιλήψεις τους, να μην μπορούν να προωθήσουν αυτές τις ενότητες και αυτό θέτει προβλήματα και καθήκοντα. Χαλαρώνουν οι δεσμοί, η αμφισβήτηση εισχωρεί σε όλους τους χώρους...
2. Η Αριστερά θα διαπεραστεί από μεγάλες ανακατατάξεις στο εσωτερικό της. Ανακατατάξεις, όπως αυτές που διαπερνούν συνολικά το πολιτικό σύστημα.

Θα χρειαστεί μεγαλύτερη κριτική προς την Αριστερά σε ουσιαστικά σημεία. Ειδικά στα ζητήματα της πολιτικής γραμμής και στα πιο ουσιαστικά σημεία της. Όπως γνωρίζουμε, η Αριστερά δεν είδε την νέα καθεστωτική φάση, διαχωρίστηκε από τις κινήσεις του λαού προς την Βουλή, διαφωνεί με τοποθετήσεις για κατοχή, χούντα κλπ. Όπως φάνηκε και στις πλατείες, η αντιπαλότητα της Αριστεράς προς αυτές, έχει πιο βαθιούς προσδιορισμούς (αντίληψη για το μαζικό κίνημα, για την πραγματική δημοκρατία, για το ρόλο των μαζών, για την αυτενέργεια των μαζών, για την ανάγκη

ακηδεμόνευτων αγώνων, για το ριζοσπαστισμό της κοινωνίας κλπ) που μπορούν να φέρουν στην επιφάνεια πολλά προγραμματικά, καταστατικά στοιχεία της αριστεράς του 21^{ου} αιώνα και της αριστεράς που πρέπει να αφήσουμε πίσω μας. Χρειάζεται να σταθούμε με πιο ουσιαστικό τρόπο στα στοιχεία μετάθεσης της Αριστεράς, αφού στέκει η εκτίμηση πως η αριστερά είναι υποχρεωμένη να μετατοπιστεί. Αν είχαμε κάνει μια πιο ουσιαστική κριτική και αντιπαράθεση στα ζητήματα αιχμής και στα όσα ανάδειξε η συγκυρία των δύο τελευταίων χρόνων με στόχο να επηρεάσουμε και όχι απλά να καταγγείλουμε, θα είχαμε περισσότερα αποτελέσματα. Υπάρχει ακόμα η ανάγκη για πιο ουσιαστικές αντιπαραθέσεις στα σημεία μετάθεσης.

Η Αριστερά χρειάζεται μια ευρύτερη ιδεολογική πολιτική και οργανωτική επαναθεμελίωση και όχι απλά μια «ανάπηρη» ενότητα. Το αίτημα ενότητας χάνει έδαφος – η ίδια η αριστερά οφείλει να ενωθεί με τη βάση της, τον κόσμο της και με το λαό που αγωνίζεται. Χρειάζονται τοποθετήσεις για την Αριστερά του 21^{ου} αιώνα, κριτική της Αριστεράς και ιδιαίτερα των διάφορων μοντέλων της.

Το λαϊκό κίνημα έχει ιδιαίτερες στιγμές και καταστάσεις. Το τελευταίο δίχρονο είχε μια διαρκή παρουσία ως **μαζικό λαϊκό κίνημα** και κατάφερε πολλά πράγματα σε σχέση με τις διαστάσεις και το βάθος του. Απονομιμοποίησε την κυβέρνηση ΓΑΠ, είχε παρουσία σε πολλές γενικές απεργίες, στόχευσε από νωρίς το πολιτικό σύστημα, έδωσε ζωή στο κίνημα των πλατειών, έπαιξε σημαντικό ρόλο στην πτώση της κυβέρνησης ΓΑΠ και στη λύση Παπαδήμου, παραμένει σημαντικός παράγοντας στις εξελίξεις.

Υπάρχει ένα χαρακτηριστικό του το οποίο πρέπει να πάρουμε σοβαρά υπόψη μας. Είναι ο ασύμμετρος χαρακτήρας του. Δεν έχει δική του δομή και λειτουργίες. Δεν του αρέσουν τα καπέλα και είναι δύσπιστο προς τα κόμματα και τα συνδικάτα.

Η παρουσία μας στο μαζικό λαϊκό κίνημα πρέπει να είναι ευδιάκριτη αλλά και να παίρνει υπόψη της τις ευαισθησίες και τις αντιλήψεις που υπάρχουν. Να κολυμπάμε σαν το ψάρι στο νερό μέσα στο μαζικό κίνημα.

Θα οδηγηθεί το μαζικό λαϊκό κίνημα σε πιο αποφασιστικούς αγώνες και αναμετρήσεις; Θα πάρει χαρακτηριστικά πανεθνικών κινητοποιήσεων γύρω από πολιτικούς στόχους (αντικατοχική πάλη, να φύγουν όλοι, να τους ρίξουμε κλπ). Θα πάρει μορφή εξεγέρσεων και ξεσηκωμού και μέσα από ποιους δρόμους και ρυθμούς; Αυτά είναι θέματα γύρω από τα οποία πρέπει να προετοιμαστούμε αλλά και να προβάλλουμε την ανάγκη τους. Ως ΚΟΕ, οφείλουμε να προβάλλουμε τις ανάγκες της οργάνωσης του λαού, του συντονισμού των αγώνων, της ιδιαίτερης πολιτικοποίησής τους, της κλιμάκωσής τους, της αναγκαίας πορείας προς τον ξεσηκωμό, της λαϊκής εξέγερσης, του ευρύτατου μαζικού πολιτικού κινήματος. Πρωτίστως, όμως, να προετοιμαζόμαστε σε όλα τα επίπεδα για σοβαρότατες, καθοριστικής σημασίας, εξελίξεις και αλλαγές και στη βάση αυτή να έχουμε συνολικές προτάσεις για τον προσανατολισμό του λαϊκού παράγοντα.

Για το **ριζοσπαστισμό** έχουμε μιλήσει αρκετά αλλά έχουμε δοκιμάσει λίγα για να έρθουμε σε επαφή μαζί του. Ο ριζοσπαστισμός είναι κοίτη του μαζικού λαϊκού

κινήματος, αφορά συμπεριφορές, ανάγκες, προτροπές, διαθέσεις, ψαξίματα, διεργασίες, που συντελούνται και προωθούνται από κόσμο απλό και συνηθισμένο. Επομένως να έχουμε καλό αυτί, γερό στομάχι και υπομονή. Κοντά σε αυτά, χρειάζεται επιχειρηματολογία και προσωπική στάση. Πρέπει να βρούμε μορφές και τρόπους να έρθουμε σε επαφή με το ριζοσπαστισμό και να τον επηρεάσουμε.

Η οργάνωση του λαού. Κωδικά, για το πως παρεμβαίνουμε για το ζήτημα, μπορούμε να πούμε ότι αυτό προωθείται με βάση τόσο τον κεντρικό πολιτικό αγώνα, όσο και με επιμέρους μέτωπα όπου εκφράζεται ο ριζοσπαστισμός, η αντίσταση, η ανυπακοή, η λαϊκή πρωτοβουλία. Άρα τι κάνουμε;

α. Προβάλλουμε όσο γίνεται πιο πλατιά την ανάγκη να οργανωθεί ο λαός και καλούμε τον πιο συνειδητοποιημένο κόσμο να τη στηρίξει έμπρακτα.

β. Στηρίζουμε και προωθούμε πρωτοβουλίες που βγάζουν το λαό στο δρόμο και δουλεύουμε σε αυτήν την κατεύθυνση κυρίως σε στοιχειακό επίπεδο (πχ με κύτταρο τη γειτονιά). Δίνουμε τη μάχη να οργανωθεί μια γειτονιά, είτε για να κινητοποιηθεί στόμα το στόμα ο κόσμος να κατέβει σε μπλοκ σε μια διαδήλωση, είτε για να υπερασπιστεί το ρεύμα που να πάνε να κόψουν σε ένα σπίτι, είτε για να αποτρέψει τον πλειστηριασμό ενός σπιτιού κλπ. Συνεργαζόμαστε με τα πιο αγωνιστικά στοιχεία, που δεν είναι κατ' ανάγκη (ούτε συνήθως) τα στελέχη της τοπικής Αριστεράς. Στόχος η άμεση επαφή με τον απλό κόσμο και η κινητοποίησή του.

γ. Στηρίζουμε και προωθούμε πρωτοβουλίες οργάνωσης του λαού για την επιβίωση. Οργάνωση για να έρθουν άμεσα (χωρίς μεσάζοντες) από το χωριό στην πόλη τα βασικά προϊόντα διατροφής, φτηνά και ποιοτικά, πχ μέσα από μια οργανωμένη γειτονιά ή έναν δήμο ή μέσα από συνεταιρισμούς καταναλωτών. Οργάνωση της αλληλεγγύης μέσα στο λαό, πχ για τα ζητήματα της υγείας, της μόρφωσης, της αλληλοστήριξης. Αξιοποίηση όλου του δυναμικού της οργάνωσης και των επαφών της σε αυτήν την κατεύθυνση.

δ. Συμβάλλουμε στο να φτιαχτούν σύλλογοι για να θέσουν ένα κοινό πρόβλημα (πχ σύλλογοι ανέργων και πρόσκαιρα εργαζόμενων). Συμβάλλουμε στην αναζωογόνηση παραδοσιακών μορφών οργάνωσης (πχ συνδικαλιστικό κίνημα), θέτοντας ως αποφασιστικό κριτήριο την απεύθυνση σε πλατύ κόσμο και την εμπλοκή του.

ε. Συμβάλλουμε στο να υπάρξουν δίκτυα ενημέρωσης του λαού, κυρίως με τα νέα τεχνολογικά μέσα, καθώς και νέες μορφές επικοινωνίας και εμπύχωσης του λαού.

στ. Τονίζουμε την ανάγκη και στηρίζουμε πρωτοβουλίες συντονισμού διάφορων πλατιών κινήσεων βάσης. Δεν μιλάμε για τα συντονιστικά της Αριστεράς. Μιλάμε για πραγματικά πλατιές και γειωμένες πρωτοβουλίες. Μιλάμε, για παράδειγμα, για τοπικές κινήσεις μιας περιφέρειας που αφορούν από το χρέος μέχρι το περιβάλλον (πχ πρόσφατη πρωτοβουλία στην Κρήτη). Φροντίζουμε να αναδεικνύεται η κεντρικότητα του πολιτικού αγώνα, πράγμα μάλλον εύκολο, καθώς σχεδόν αυθόρμητα αναδύεται από τον πλατύ κόσμο.

ζ. Στηρίζουμε πρωτοβουλίες που θέτουν νέα ζητήματα στην κοινωνία και ζητούν την ενεργοποίηση των πολιτών (πχ η ανακύκλωση στην πηγή). Σε συνδυασμό με δήμους

που μπορεί να έχουν μια προοδευτική δημοτική αρχή, αυτό να οδηγεί σε νέους τρόπους οργάνωσης κάποιων πλευρών της κοινωνικής ζωής. Για παράδειγμα, το συγκεκριμένο ζήτημα των απορριμμάτων μπορεί να οδηγήσει στην εφαρμογή ενός ολοκληρωμένου σχεδίου διαχείρισης. Αυτές οι εμπρυσικές διαδικασίες, παρότι δεν είναι το μοντέλο για την οικοδόμηση μιας άλλης κοινωνίας – και πολλοί που συμμετέχουν, λανθασμένα, υποτιμούν την ανάγκη ριζικών πολιτικών ανατροπών ως προϋπόθεση για να γενικευθούν τέτοιες πρακτικές - εντούτοις επηρεάζουν θετικά την κοινωνική συνείδηση, δείχνοντας άλλες δυνατότητες, ενώ λειτουργούν και σαν έναυσμα για πρώτες κινήσεις στη διαδικασία της παραγωγικής ανασυγκρότησης.

Σχετικά με το θέμα του Μετώπου: Η ΚΟΕ έχει κατεύθυνση το παλλαϊκό μέτωπο διεξόδου της χώρας. Μέτωπο σημαίνει συσπείρωση ευρύτερων δυνάμεων γύρω από έναν στόχο κι όχι συσπείρωση ομοειδών δυνάμεων (πχ αριστερών) πάνω σε μια προωθημένη πλατφόρμα. Το μέτωπο δεν έχει μια ιδεολογική καθαρότητα, συνυπάρχουν διαφορετικά στοιχεία και διαφορετικές δυνάμεις. Έχουμε μιλήσει για το παλλαϊκό μέτωπο λέγοντας ότι μπορεί να συμμετέχουν ποικίλες δυνάμεις.

Στα θέματα του Μετώπου υπάρχει μεγάλη καθυστέρηση. Το ταξικό και το εθνικό δεν διαχωρίζονται στην παρούσα φάση και, ειδικά εντός του Μετώπου, συνυπάρχουν και διαπλέκονται στα καθήκοντά του. Το ταξικό δεν επιλύεται εντός του μετώπου, παρά μόνο εν μέρει, και όσο το επιτρέπει η πλατφόρμα και η ευρύτητα δυνάμεων. Σαφώς και γίνεται συνεννόηση και αμοιβαίες παραχωρήσεις ανάμεσα στις κοινωνικές δυνάμεις που συσπειρώνονται σε ένα ευρύ μέτωπο.

Πρέπει να εγκαταλείψουμε τις ψευδαισθήσεις ότι με ένα γράμμα στις αριστερές οργανώσεις οικοδομείται μέτωπο. Ή ότι το μέτωπο οικοδομείται από τα πάνω ως συνεννόηση πολιτικών δυνάμεων (ηγεσιών). Είναι πιο σύνθετο προτσές. Για το πολιτικό και κοινωνικό μέτωπο, ο όρος πολιτικό δεν αναφέρεται μόνο σε καταστάσεις της αριστεράς. Μπορούμε να παρακολουθούμε και να συνεργαζόμαστε και με άλλες καταστάσεις που είναι κοντά στη γραμμή της διεξόδου. Θέλουμε ένα μέτωπο πολιτικής, οικονομικής, κοινωνικής διεξόδου της χώρας. Όχι μέτωπο της Αριστεράς με τον εαυτό της. Το ζήτημα θέλει ουσιαστική επεξεργασία και συζήτηση.

Για προβληματισμό σχετικά με τα μέτωπα: Από ό,τι μας μετέφερε η αντιπροσωπεία της ΚΟΕ, που πήγε στο συνέδριο του Κομμουνιστικού Κόμματος Εργατών Τυνησίας, η μετωπική τους πολιτική προωθούνταν με ένα σχήμα τριών ομόκεντρων κύκλων: Μέτωπο για δημοκρατικές εκλογές (ευρύτατο). Μέτωπο των δυνάμεων που στήριζαν την επανάσταση (ευρύ). Μέτωπο των προοδευτικών και αριστερών δυνάμεων (πιο στενό). Τα προωθούσαν και τα τρία, μέσα σε συνθήκες γενικής κινητοποίησης.

Ποιο είναι το υποκείμενο; Το μαζικό λαϊκό κίνημα με τις σύγχρονες ιδιομορφίες του αποτελεί το «υποκείμενο» και από πλευράς συνείδησης είναι πιο μπροστά από την υπαρκτή αριστερά. Όλη η Αριστερά είναι βουτηγμένη στην θεωρία («συνείδηση») του ιμπεριαλιστικού χαρακτήρα της Ελλάδας, ενώ το λαϊκό μαζικό κίνημα φωνάζει για Ανεξαρτησία και Εθνική Αξιοπρέπεια. Όλη η Αριστερά είναι βουτηγμένη στην μικροπολιτική και τα πάσης φύσεως καπελώματα και σχεδιασμούς («συνείδηση»), ενώ

το μαζικό λαϊκό κίνημα φωνάζει Δημοκρατία, Πραγματική Δημοκρατία, Ακηδεμόνευτο Κίνημα. Μπορούν να παρατεθούν πολλά τέτοια παραδείγματα.

Χρειάζεται να γίνει συγκεκριμένη δουλειά για να ξεκαθαριστούν ορισμένα καίρια ζητήματα και έννοιες όπως κόμμα, λαός, αριστερά, μέτωπο, κοινωνικό μπλοκ, ηγεμονία, εξουσία κ.ά. τα οποία έχουν γίνει σαλάτα. Κυρίως για να ξεκαθαριστεί η σχέση ανάμεσά τους και με την ταξική διάρθρωση και πάλη.

Αγώνες – Κινήματα - Εφημερίδα

1. Η ΚΟΕ έχει γνήσια αγωνία για αγώνες και κατά δύναμη συμμετοχή σε αυτούς. Το πνεύμα των αγώνων διαπερνά την οργάνωση. Έχει αυτόν τον προσανατολισμό και σε αυτό διαφέρει ποιοτικά από την υπόλοιπη αριστερά. Οι αγώνες, που είναι πολυσχιδείς στην εποχή μας (άλλοι σημαντικότεροι και άλλοι μικρότεροι, άλλοι μερικότεροι και άλλοι κεντρικότεροι, άλλοι στον εργατικό χώρο και άλλοι στο «μικροαστικό» κλπ) έχουν ένα κοινό στοιχείο: τον ακηδεμόνευτο χαρακτήρα τους. Είναι κεντρικό στοιχείο των αγώνων της περιόδου. Ακηδεμόνευτο δεν σημαίνει ακομμάτιστο ή απολίτικο, αλλά μακριά από τον κομματικό ερισμο. Το έδαφος της παρουσίας της ΚΟΕ, αφού και αυτή εμφανίζεται και λογαριάζεται ως «κόμμα», θα είναι αρκετά δύσβατο. Πρέπει να το πάρουμε απόφαση μια για πάντα και να γίνει ταυτοτικό μας στοιχείο: Θα επενδύουμε τα όποια αποτελέσματα στο ίδιο το κίνημα, δεν θα αντιμετωπίζουμε τα κινήματα και τους αγώνες ερισμικά. Δεν θα πηγαίνουμε στους αγώνες για τους καπελώσουμε και να εισπράξουμε από αυτούς κομματικά οφέλη. Θα παλεύουμε στη λογική να αναπτύσσονται κινήματα ή αγώνες αφού θεωρούμε πώς αυτό είναι χρήσιμο και κρίσιμο. Θα πηγαίνουμε για οικοδόμηση κινήματων και όχι για διαμόρφωση συσχετισμού της ΚΟΕ μέσα σε αυτά.
2. Μα αυτό δεν είναι σε αντίθεση με τη οικοδόμηση της οργάνωσης; Όχι, γιατί θα εκτιμηθεί η στάση αυτή και θα φέρει κοντά στην οργάνωση πολλούς που θέλουν να αγωνιστούν. Θα αναγνωριστεί η δράση της και η προσφορά της. Ταυτοτικό σημείο της ΚΟΕ είναι η συμβολή στα κινήματα, η δημοκρατικότητα και όχι ο ερισμός.
3. Πρέπει να αποφασίσει η ΚΟΕ ότι ο ρόλος της πολιτικής οργάνωσης δεν είναι αυτόκλητα να ορίζεται ως πρωτοπορία και να λέει ότι η ίδια τάχα είναι το συνειδητό, το πρωτοπόρο, το οργανωμένο τμήμα και, στο όνομα όλων αυτών, να επιχειρεί να χειραγωγήσει και να καπελώνει. Ο ρόλος της οργάνωσης είναι να προσανατολίζει. Πρέπει να είναι μέσα στους αγώνες και στα κινήματα και να προσπαθεί να τα προσανατολίζει. Ούτε γεννάει τους αγώνες, ούτε τους εκφράζει προς τα έξω. Ο βαθμός εμπλοκής μας με τους αγώνες, η ανάπτυξη της επιρροής και των δυνατοτήτων μας, η αναγνώριση μαζικών εκπροσώπων μας σαν βασικών συντελεστών των αγώνων, η ανάδειξη τέτοιων μελών σε σημαντικές θέσεις στο μαζικό κίνημα, είναι ένα σημαντικότατο κριτήριο για το βαθμό ριζώματος και σύνδεσης με τα πιο πρωτοπόρα τμήματα του λαϊκού κινήματος και το βαθμό λαϊκότητας της οργάνωσής μας. Το κατά πόσο είμαστε μέσα στο λαό και τους αγώνες του, είναι ένα μέτρο για την ίδια την ωρίμανσή μας ως υποκειμενική

προσπάθεια. Επηρεάζω και προσανατολίζω σημαίνει πρώτα και κύρια είμαι μέσα στους αγώνες.

4. Τι κινήματα κι αγώνες προσδοκάμε για την επόμενη περίοδο; Αγώνες αποτροπής των συνεπειών της κρίσης, της φτώχειας, της πείνας, για την επιβίωση, την υγεία, την παιδεία κλπ. Χρειάζεται άμεση σύνδεση με τις αιτίες για όλα αυτά και πολιτικοποίησή τους, ώστε να έρθουν αντιμέτωποι με την πολιτική εξουσία, το τροϊκανό κράτος, την επιτήρηση, την κατοχή κλπ. Κυρίως όμως, η ΚΟΕ πρέπει να προσανατολίζει στον πολιτικό αγώνα. Αυτός είναι ο βασικός της ρόλος. Σε κάθε περίπτωση και όσο περνάει από το χέρι μας, να συμβάλουμε στην οργάνωση του λαού για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της κατάρρευσης, να συμβάλουμε στην οργάνωση μαζικών κινήσεων αλληλεγγύης και αντιμετώπισης των λαϊκών προβλημάτων. Να συμβάλλουμε στην προσπάθεια συντονισμού των αγώνων, στην ανάπτυξη δικτύων κοκ.
5. Πρέπει να ενδιαφερθούμε σοβαρά και ουσιαστικά για τα ΜΜΕ της οργάνωσης. Στα πλαίσια αυτά να δούμε την εφημερίδα. Είναι διαρκής προτεραιότητα της οργάνωσης. Η εφημερίδα αναφέρεται σε αυτήν την ενότητα για να τονιστεί το ενδιαφέρον που έχουμε για την ύπαρξή και το ρόλο της. Η εφημερίδα μετά από 2 χρόνια μπορεί να αξιολογηθεί πιο ήρεμα και να υιοθετηθεί μια πιο ουσιαστική στάση απέναντί της, από όλους μας. Ο χώρος της ριζοσπαστικής αριστεράς βρίσκεται εντός της κρίσης που διαπερνά, συνολικά, το πολιτικό σύστημα. Έχει μπει σε φάση επιταχυνόμενης ιδεολογικής, πολιτικής και στρατηγικής σύγχυσης, που καθιστά τους όρους ανασύνταξης εξαιρετικά δύσκολους. Οι επιλογές διεξόδου καθίστανται πιο σύνθετες και συνδέονται με την δημιουργία προϋποθέσεων. Η εφημερίδα κρατάει την ΚΟΕ σε επαφή με χώρους, πρωτοβουλίες και δυναμικές με τρόπους που η οργάνωσή μας, αυτόνομα, δεν θα μπορούσε να καταφέρει. Την κρατάει εύκολα, ανώδυνα, χωρίς δυσκολία, σχεδόν αυτόματα (στο εγγύς μέλλον η επαφή αυτή ίσως θα δυσκολέψει και τότε θα βιώσουμε πολυδιάστατα την εύνοια που μας εξασφαλίζει η εφημερίδα). Η εφημερίδα κρατάει την ΚΟΕ σε επαφή με τις κατακτήσεις της ίδιας της συνειδήσής της που επιτελέστηκαν στο πλαίσιο της πολιτικής ανοικτού πεδίου για την Αριστερά. Το κορυφαίο επιχείρημα για το ότι το εγχείρημα αυτό είναι μέσα στις ανάγκες του κόσμου που αγωνίζεται, είναι ότι η εφημερίδα ακόμα και σήμερα πουθενά δε συνάντησε άρνηση, σνομπισμό, ούτε χρεώθηκε ότι είναι περιθωριακή. Όπου, μα όπου, ζήτησε συνεργασία, από επώνυμους, διανοούμενους κλπ, την πήρε αμέσως απλόχερα. Αυτό έγινε γιατί την έχουν αξιολογήσει θετικά.
6. Η εφημερίδα Δρόμος είναι αυτή τη στιγμή το εγχείρημα αυτόνομης πολιτικής δράσης της ΚΟΕ που έχει μόνιμα χαρακτηριστικά. Αλλού η ΚΟΕ δεν είχε σε αυτό το βαθμό αυτόνομη και ταυτόχρονα διαρκή παρουσία. Είχε παρουσία κατά στιγμές. Είμαστε ακόμα πολύ μακριά από το να δημιουργήσουμε προϋποθέσεις διαρκούς παρέμβασης σε κεντρικά ή άλλα μέτωπα. Αν στα πλαίσια αυτά δούμε την δράση μας, σταθερό, μόνιμο, αυτόνομο στοιχείο της ΚΟΕ ήταν η εφημερίδα. Παρ' όλο που τα μέλη της οργάνωσης δεν το αντιλαμβάνονται έτσι, αυτό ισχύει. Είναι κάτι μόνιμο και μας εξασφαλίζει αυτόνομη πολιτική παρουσία, όσο κι αν μας φαίνεται παράξενο. Επομένως θέλει πλήρη στήριξη. Χρειάζεται να βρεθούν τρόποι αύξησης

των πωλήσεων και της εμβέλειάς της. Το πρώτο, αφορά συγκεκριμένες κινήσεις αύξησης των πωλήσεων – δύσκολο στις σημερινές συνθήκες αλλά αναγκαίο- και παράλληλα ειδικό σχέδιο συνέχισης της έκδοσης, ακόμα και με χασούρα. Το δεύτερο έχει δυο σκέλη. Πρώτο, το να διαβάζεται η εφημερίδα, οργανωμένα, και από κόσμο που δεν δίνει τα 2 ευρώ (το παλιό - μια εφημερίδα διαβάζεται από 2-3 ανθρώπους, οι οποίοι δεν πρόκειται να την αγοράσουν - στις μέρες μας χρειάζεται να επανέλθει). Δεύτερο, να εξασφαλιστεί ότι στην εφημερίδα θα υπάρχει ύλη που θα απευθύνεται στο μαζικό κίνημα και όχι στην Αριστερά ή στην πολιτικοποίηση (δυστυχώς οι δυο αυτές καταστάσεις μιλάνε διαφορετική γλώσσα και έχουν και σε μεγάλο βαθμό άλλα ενδιαφέροντα).

Παγκόσμιο κίνημα

1. Το κίνημα για την ανθρώπινη χειραφέτηση είναι πολύμορφο και αντιφατικό. Η ΚΟΕ έχει σχέση με αυτό, είναι μέρος του. Πρέπει να βρει τη θέση της σε αυτό τον ευρύτατο καμβά.
2. Η ΚΟΕ πιστεύει στην αλλαγή της κοινωνίας δια μέσου της πολιτικής – χωρίς να υποτιμάει τις άλλες πρωτοβουλίες που έχουν άλλες προτεραιότητες, που δεν πιστεύουν δηλαδή στην αλλαγή της κοινωνίας μέσω της πολιτικής, αλλά δια μέσου ίσως της θεωρίας, της αλληλεγγύης, των διεκδικήσεων, της «φιλανθρωπίας» κλπ. Η ΚΟΕ πιστεύει πως η πολιτική πρέπει να είναι στο τιμόνι κι έχει διαρκή προσανατολισμό σε αυτό το πεδίο. Είναι σωστό να σεβόμαστε άλλες πρωτοβουλίες που έχουν άλλες προτεραιότητες ακόμα και να συνεργαζόμαστε μαζί τους. Παράλληλα όμως δεν πρέπει να κρύβουμε την άποψή μας, ότι τελικά η κοινωνία θα αλλάξει μέσω του πολιτικού αγώνα. Και θα πρέπει να κριτικάρουμε τις άλλες απόψεις. Το ίδιο ισχύει και για τη στάση μας στο παγκόσμιο αντισυστημικό κίνημα.
3. Το παγκόσμιο αντισυστημικό κίνημα (που αποδέχεται το πολιτικό αγώνα σαν κεντρικό) δεν είναι ενιαίο, παραμένει ετερόνυμο και κατά περίπτωση ασύμβατο. Αποτελείται από μαχόμενους κομμουνιστές, μαχόμενους ριζοσπάστες, ισλαμιστικές δυνάμεις, αντιιμπεριαλιστές της Αφρικής, τσαβικούς κλπ. Για παράδειγμα, διάφορα μέρη του αλληλοαποκλείονται και βρίσκονται σε απόλυτα αντιθετική θέση μεταξύ τους. Καλείται να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις καθολικοποίησης των αγώνων ενόσω παγκοσμιοποιούνται και τα προβλήματα. Είναι επείγουσα η ανάγκη για την ανάδυση και στήριξη μιας Διεθνούς Κοινότητας Λαών, η σύγκλιση, η ενότητα, η κοινή βάση αναφοράς όσο το δυνατόν μεγαλύτερων και ευρύτερων δυνάμεων του παγκόσμιου αντισυστημικού κινήματος.
4. Με βάση όσα έχουμε πει, η διέξοδος δεν αφορά την τυποποίηση, το μεταπρατισμό, την αντιγραφή κλπ αλλά τον πρωτότυπο, πρωτόγνωρο, εθνικό δρόμο. Πρόκειται για κεντρικό σημείο των κατευθύνσεών μας και της ανάλυσής μας. Όλες οι μεγάλες επαναστάσεις του 20^{ου} αιώνα που νίκησαν, έγιναν μέσα σε μεγάλα επαναστατικά κύματα και άνοδο των αγώνων παγκόσμια, νίκησαν όμως γιατί άνοιξαν δρόμους εθνικά προσαρμοσμένους. Τα νικηφόρα κινήματα είναι καταδικασμένα να πρωτοτυπήσουν παγκοσμίως. Παγκόσμια πρωτότυπος δεν σημαίνει νεωτεριστής,

αυτός που κάνει καινοτόμα πράγματα, αλλά αυτός που προωθεί σημαντικές αλλαγές στη δοσμένη χώρα οι οποίες δεν είναι καρμπόν με αυτές που γίνονται σε άλλες περιοχές ή άλλες χώρες. Για την χώρα μας θα υπάρξει ένας δρόμος ελληνικός.

5. Ο 20ός αιώνας ανέδειξε μια ποικιλομορφία αγώνων, κινήσεων, επαναστάσεων, ρευμάτων, σε σχέσεις αλληλοεπηρεασμού ή και αντίθεσης, ανάμεσα στα οποία μπορούμε να διακρίνουμε το εργατικό/σοσιαλιστικό, το αντιιμπεριαλιστικό και το μεταρρυθμιστικό –δικαιωματικό (κυρίως στην Ευρώπη), με δεσπόζουσα τη θέση και το ρόλο που διαδραμάτισε το κομμουνιστικό κίνημα. Στο πλαίσιο αναζήτησης μιας στρατηγικής για το σοσιαλισμό στον 21^ο αιώνα θα πρέπει να θεωρούμε πως τα περισσότερα από εκείνα τα κινήματα έχουν κλείσει τον κύκλο τους με τη μορφή που τα γνωρίζαμε. Μια νέα επαναστατική σύνθεση είναι σήμερα αναγκαία. Αυτή θα είναι απότοκο αγώνων μικρών και μεγάλων σε ολόκληρο τον κόσμο, θα είναι απότοκο μιας νέας συνειδησης που θα προκύψει από τους αγώνες αυτούς και από τα προγραμματικά στοιχεία που θα τεθούν, και θα θεμελιώσουν μια πορεία που θα θέσει το αίτημα συμμετοχής και δημοκρατίας των πλατιών μαζών, σαν βασικό στοιχείο της απελευθερωτικής πορείας και καταστατικό στοιχείο της στρατηγικής και της πορείας για το σοσιαλισμό. Συνεπώς, το μεγάλο αίτημα για διαμόρφωση της Αριστεράς του 21^{ου} αιώνα, περιλαμβάνει δύο υπερβάσεις: τόσο των ρευμάτων του 20^{ου} αιώνα, όσο και της ποικιλωνυμίας των αγώνων του σήμερα. Δηλαδή έχει να αναμετρηθεί με το παρελθόν του (απορρίπτοντας όλα όσα δεν έχουν προωθητικό χαρακτήρα σήμερα) αλλά και με το πολύμορφο, κινήματα αδιαμόρφωτο και χωρίς στρατηγική παρόν.
6. Υπάρχει ειδικότερη ανάγκη για ένα ευρωπαϊκό αριστερό διεθνικό κίνημα. Η Ευρώπη αποτελεί ένα ευρύ κοινό πλαίσιο μέσα στο οποίο οι αγώνες του ελληνικού μαζικού κινήματος ενάντια στην τρόικα, το ΔΝΤ και τα μνημόνια μπορούν να συναντηθούν και να συντονιστούν με τα πολύμορφα κινήματα άλλων ευρωπαϊκών λαών που έχουν στο στόχαστρό τους τις αντιδραστικές ρυθμίσεις των ευρωενωσιακών συνθηκών και του Συμφώνου Σταθερότητας.

Παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα

1. Ζητούμενο η ευρύτερη ανασύνθεση και ανασύνταξη του κομμουνιστικού κινήματος. Χρειάζεται μακροπρόθεσμη στρατηγική στη βάση της γενικής γραμμής και των βασικών καθηκόντων που απορρέουν από αυτήν.
2. Η ανασύνθεση και ανασύνταξη του κομμουνιστικού κινήματος θα είναι μια πολύπτυχη, ευρεία διαδικασία, που θα συντελεστεί μακριά από αυθαίρετους μοντελισμούς, οργανωτικές συγκλίσεις και συσπειρώσεις πάνω σε αιχμές. Το κρίσιμο στοιχείο είναι η συνεισφορά του καθενός στα ουσιαστικά επίδικα από όποια θέση βρίσκεται ο καθείς.
3. Η ανασύνταξη θα συντελεστεί στο έδαφος, αφενός μεν των παγκόσμιων αγώνων (που θα οξυνθούν από την αφύπνιση των λαών), αφετέρου στο πλαίσιο της ζητούμενης διεθνοποίησης της πολιτικής και των κινήσεων.

4. Η ΚΟΕ οφείλει να προβάλλει αγώνες, διεργασίες, επεξεργασίες, στρατηγικές και τακτικές, κινήματα, ζυμώσεις κλπ που αφορούν το σύγχρονο κομμουνιστικό κίνημα. Η αξιοποίηση της πλούσιας πείρας που υπάρχει, οι σχέσεις που έχουν καλλιεργηθεί στο διεθνή χώρο, τα κριτήρια που είχαν υιοθετηθεί για τον νέο διεθνισμό, μπορούν να στηρίξουν μια πολιτική για τις διεθνείς σχέσεις στο επίπεδο αυτό, και άρα μια μόνιμη επιτροπή δουλειάς για αυτόν τον τομέα.